

Ποια συμβουλή θα δίνετε σε ένα θυμωμένο

Αρχιεπισκόπου

Αλβανίας Αναστασίου

Κατ' αρχήν θα του έλεγα ότι έχει δίκαιο που θυμώνει με όσα απαράδεκτα διαπιστώνει καθώς μεγαλώνει. Με την ασυνέπεια λόγων και έργων των μεγάλων. Με την αδικία της κοινωνίας. Με τη χλιδή των ολίγων και την ανέχεια των πολλών.

Με την υποκρισία και ανευθυνότητα των λεγόμενων αρμοδίων στους διάφορους τομείς της κοινωνικής ζωής. Αλλά μετά την οργή, πρέπει νηφάλια να καθίσει να σκεφτεί ποιό είναι το δικό του χρέος.

Τώρα που βρίσκεται στην εφηβική ηλικία, να μην εκχωρεί την προσωπική του βούληση και ελευθερία σε συνθήματα άλλων, που μπορεί να κινούνται από ιδιοτελείς επιδιώξεις. Να μην γίνει άχρωμο στοιχείο μιας μάζας, αλλά να μείνει υπεύθυνο κύτταρο της κοινωνίας.

Και όταν μεγαλώσει, να μην μιμηθεί αυτές τις συμπεριφορές που σήμερα κατακρίνει. Να μην συμβιβαστεί με την κρατούσα νοοτροπία της ανεντιμότητας, της πλεονεξίας, της σκληροκαρδίας, της ασυνεπείας και του εγωκεντρισμού. Να συνεχίσει υπεύθυνα την αναζήτηση.

Υπάρχουν στην ιστορία του λαού μας, στην ιστορία της Εκκλησίας μας, υπέροχα παραδείγματα ακεραιότητας, δημιουργικότητας, υπευθυνότητας, αυτοθυσίας για χάρη του λαού. Πολλά έχουν αμφισβητηθεί στο πέρασμα του χρόνου.

Αναμφισβήτητα όμως παραμένουν η ελευθερία και η αγάπη. Η μία συμπληρώνει την άλλη. Της δίδει βάθος και ουσία. Η ελευθερία αρχίζει με την υπέρβαση του εγωκεντρικού εαυτού μας. Και η αγάπη εκφράζεται με σεβασμό στο κάθε ανθρώπινο πρόσωπο, εκδηλώνεται έμπρακτα, χωρίς απαίτηση ανταλλαγμάτων. Η επιλογή, τελικά, είναι δική του. Το μόνο που μπορώ να τον βεβαιώσω είναι ότι προσωπικά δεν έχω μετανιώσει οσάκις έμεινα πιστός στο πνεύμα του Ευαγγελίου.

Η ορθόδοξη πνευματικότητα, βασισμένη στην εσωτερική ελευθερία και την αγάπη, οδηγεί σε μια συνεχή ωρίμανση, υπεύθυνη στάση ζωής και δημιουργικότητα.

Πηγή: isagiastriados.com